

## Маня Икономова

*Маня Икономова*, по баща Димитрова Карагйозова, е родена въ зоритѣ на нашето освобождение, на 15 ноемврий 1878 година, въ града Шуменъ. Родниятъ градъ на артистката бѣше силна турска крепостъ, военна и духовна, съ множество казарми, джамии, харемлици, медресета. Въ душата на шуменци, подъ чуждия яремъ, сж били наслоявани съ години не само качества и свойства на глуха и яка съпротива, както при всѣко иго. Романтизмътъ, поезията, шумътъ на чешмитѣ, обещата на новородения месецъ върху минарето не сж можали да останатъ чужди на потиснатата тѣхна душа.

Жаждата къмъ безкрая и свободата въ Маня, облъхана съ чароветѣ на романтична лунна нощъ, може би, иматъ своето начало отъ тоя роденъ неинъ градъ.

Свършила пети класъ, тя напуска Шуменъ и става учителка въ Преславъ, стара българска столица, окръжена съ руини и видения на старо българско царство.

Въ 1894 година заминава при свои роднини въ другъ поробенъ български градъ — Тулча — където учителствува и играе, като любителка, въ „учителскитѣ театри“. Тука тя вкусува плодетѣ на руската романтична литература, чете въ захласъ Пушкина, Гоголя, Тургенева и почва да мечтае. Събудениятъ духъ скоро счупва черупката на яйцето и тя заминава за Лозана „да учи литература“. Западъ влиза въ нея, среща се тамъ съ Изтока, и почва да се оформява типа на културна българка отъ това време — съ рационализъмъ и сантиментализъмъ, които търсятъ равновесие. Изкарва четири семестра въ Швейцария, въ голѣма дружба съ емигрантитѣ руси, но се принуждава